

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

9. Exemptus, an condemnandus in expensis ob non exceptionem sui
privilegii.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

tius remissionis hujus actus seu declinatoria objectio Exemptio expensis explicatidet. arg. cap. finem de dolo & contum. ubi DD. L. eum quem ff. de iudicis.

At vero securi, si Exemptio forer notoria notorietaate, quam alibi descripsimus, aut quas. 6. nn. 13. 24. & seqq. ood. lib. tum enim quia citans episino di Exemptum, scit aut lete debet vide supra d. quas. 6. n. 24. & 31. cum seq. eum non esse conveniendo coram ordinario, ratione temeritatis seu objectae declinatoriae condemnati debet, eum enim (inquit Ulpianus) quem temere adversarium suum in jus vocasse confiterit, via tanta sumptus adversario suo reddere oportebit. sex. L. eum quem temere ff. de iudicis d. cap. finem ubi DD.

10 Illud paucis videndum, num quid operetur vulgaris illa causula, quam ordinarius decreto suo remissorio adiiceret soler, scilicet Remittimus salvo quod justitia admittetur, certe superflua eam non esse hisc animadverimus, quod alter alterius

11 judicis negligentiam supplere debeat, nempe Laicus judex negligentiam judicis Ecclesiastici. *Anserius de potest. Seculari super Ecclesiastis personis R. g. 4. n. 48.* ordinarius negligentiam parvum curia leu Domini Pedi. *Carius de Fendis part. ultima n. 14.* *Menoch. de Remiss. posseff. Remed. 3. quas. 52. n. 3. 54. & 414. D.D. cap. ceterum de iudicis, & consequenter per Analogiam quam alibi *supra lib. 1. cap. 45. n. 5.* induxit Exemptorum. *Anserius in Repert. Clem. I. q. 10. n. 3. vers. unde in principiis de officio ordinarii.* In cuius confirmationem sunt que in hac materia attulimus, cum accessus ad Papam est difficultis, ad qua compendii gratia. le theorem remitterimus.*

12 *videlicet infra lib. 4. cap. 50. s. 1. n. 4. & 9. 1. n. 8. & seq.* Postremò paucis hic incidit inquirendum, num eximens Exemptum in jus coram ordinario vocatum incidat in edictum, ne quis eum qui in jus vocatus est vi eximat. Ego tali cauì puto cum Officio locum huic edicto non esse, ex quo persona que in ius vocari non potuit, exempta est. sex. l. 1. ff. *Officina ff. ne quis cum Cùm entia uterque male faciebat & qui eximit, & qui Exemptum coram ordinario in jus vocat, determinare tamen loco est vocans Exemptum coram verito examine,* qui petitoris partes insinuerunt. Eademque aquitas est in quovis qui alio quam quod debuerat in jus vocabatur. sex. *L. nam cum noster que ubi glo. verb. qui alio ac ut explicatus scripsit Paulus, dicendum est, non videri vi eximi eum, cui sit jus ibi conveniri. d. l. nam cum ubi glo. verb. non conveniri addo Peck. de jure sistendio. 35.*

Q V A E S T I O I X.

Exemptus an condemnandus in expensis ob non propositam Exceptio-
nem sui Privilegii?

Libuit proponere hanc questionem articulatione, in qua tamen nolo hoc loco
suis inhaerere, ex quo velut appendix ejus Decisio descendat ex questione
quam

quam hoc eodem libro tractavimus sexto loco, dam quæsivimus, utrum Exemptus teneatur ad allegandum suum privilegium, conclusimusque tertia conclusione, condemnandum in expensis adjectis, tamen tam eodem loco, quam per discursum totius questionis nonnullis distinctionibus, quas hoc in loco, ne quod actum est agam, non fuit vilium reperere, sufficiat appellare Imbertum, concludentem coademandandum, nisi judici ex actis de Exemptione constet, aut in citatorio qualitas Exemptionis exprimeretur, alioqui (inquit) quantumlibet aliunde notum esset, & litigantibus & judicis comparete tenetur. *Imberti, inst. forens. lib. 1. cap. 26. glo. in verb. Cautio, cuius de-*
cilio pendet ex dicta questione sexta, ad quam sit remissio.

QUÆSTIO X.

Exemptionis exceptio, an opponi possit in vim declinatoria post litem contestatam?

Hec Quæstio affinis est materiae, quam superius tractavi in Sexta questione, ubi de prorogatione jurisdictionis disputatum est, quibus hoc in loco tantum addo, quod licet declinatoria exceptione regulariter opponi non possit post litem contestatam, *I. fin. C. de except. I. peremptorias cum ibi not. C. senten. rescin. non posse. Nihilominus tamen exceptio Exemptionis quandocunque opponi poterit. Guido quæs. 275. n. 4. &* *S. per I. quis futurum ff. de pacl. I. commissoria. ff. de pacl. inter emp. & ven. Exceptiones enim redentes judicium retro nullum, semper opponi possunt. I. h. c. ubi D.D. C. de procurat. Marant de ord. jud. par. 6. memb. 9. n. 9.* Idque secundum intelligentiam eorum, quæ dicta questione sexta scripsi, quæ hic velim haberi pro repetitus.

QUÆSTIO XI.

Judicium Exemptorum jurisdictione an possit protogari per non Exemptos?

S V M M A R I V M.

1. <i>Judices Exemptorum prorogari ab aliis</i>	3. <i>Judices Exemptorum aquiparantur delegatis.</i>
<i>non possunt.</i>	
2. <i>Delegati prorogari non possunt.</i>	

Dubitatem facit, quod ejusmodi judices jurisdictionem habeant, certum autem est, quod prorogatio jurisdictionis fieri possit de persona in perso-

nam,

X 3